

Розповідь командира і комісара записала Т. МИГУДИНА

Розповідають усе по порядку — як формувався загін, як прибули на місце, які роботи виконували... День за днем — усі будні свого «Горизонту», що стали для командира Василя Шабатька і комісара Володимира Смика, для всіх 44 бійців святами не легкої, та такої потрібної людям праці, дали відчуття справжньої повноти життя.

— Коли зустрічаємося, перше запитання «Як справи?» Друге: «Наступного літа їдемо знову?». Зріднилися... А коли формувався загін, на факультеті скептики казали: та нічого у вас не вийде, нічого ви не зробите, загін розбіжиться...

Коли

фор

«М

В

Пов

кома

женій д
телів, у
ликих і
ми були
будні і
линии б

І вони
муть це
ке, вкри
не

Коли

формувався

«Горизонт»

«Горизонт» — один із найстаріших будзагонів фізичного факультету, йому скоро 10 — солідний вік для СБЗ.

У складі Надимського зонального загону «Горизонт» трудився у багатьох селищах Тюменської області. Та цього року перед ним поставили великі труднощі: майже всі бійці, ветерани «Горизонту», закінчили університет. То ж у скептиків були підстави для сумнівів: командир і комісар їдуть у складі СБЗ тільки вдруге, більшість бійців — новачки, першокурсники (старшокурсники потяглися в «Альтаїр» і «Атлант»).

— А загін вийшов у нас непоганий, — говорить командир. — Сім відмінників, багато членів факультетського і курсових бюро (ось і комісар — комсорт четвертого курсу). Відбирали в загін людей надійних, таких, що не підведуть (я працюю у складі оперзагону університету, у факультетському комсомольському бюро відповідаю за правове виховання, людей знаю, знають і мене на факультеті). Дуже допомогли нам у формуванні загону партійне і комсомольське бюро фізфаку. І дисципліна була у нас зразкова — як у справжньому будзагоні. Словом, хлопці не підвели.

ми були наповнені трудобудні і короткі вільні хвилини бійців «Горизонту». Вони не раз згадували це холодне літо, ніке, вкриті хмарами невітне небо («Приїхали сніг лежав, поверталися до дому — сніг, грязюка осінь...»), щедрі на гриби ягоди тайгу — непоказу природу Півночі, яку, побачивши, неможливо заати. Згадуватимуть свою гарчу працю, в якій гартувався колектив «Горизонту», створювалися нові розділи його історії, нерозривно пов'язані з історією Надима.

Без них

Довелося б

важко

і Надимові, і надимчанам, трестові «Надимелектромрежабуд», з яким загін уклавав договір.

Улітку Надим стає справді студентським містом, склади приїжджають тисячі студентів. Будівельні, ремонтні, вантажно-розвантажувальні роботи, впорядкування міста — все вміють студентські руки.

— Спершу було важко дуже натомлювалися (багато хто не вмів як слід і лопату тримати). За місяць навчилися, стали справжніми будівельниками. Наступного року все вмітимуть робити...

Група бійців «Горизонту» на чолі з комісаром працювала в Старому Надимі. 20 будиноків селища стали як нові — їх пофарбували, засталили, відремонтували ступенти; вони ж заново вкрили

льське бюро фізфаку. І дисципліна була у нас зразкова — як у справжньому будзагоні. Словом, хлопці не підвели.

На околиці

Надима,

у селищі

Югра

квартир'ери «Горизонту» розбили намети, збудували їдальню (їхня гордість — чиста, простора, любовно оформлена заговорами художниками). Їдальня і пізніше збудована ними лазня — справжня сибірська лазня! — залишилися в дарунок жителям селища як пам'ять, як згадка про студентів з Харківського університету.

Так, пам'ять про них надовго залишиться на Тюменській землі. Не тільки у збудованих, відремонтованих об'єктах (про це — окрема розмова) — у дитячому майданчику з гірками, з гойдалками («Дяді-інженери зробили», — гордо заявляли малюки), в олімпійському стенді («Такий, як у Харкові, в саду Шевченка. І не гірше»), у фотолабораторії, споруд-

ку все вмітуть робити. Група бійців «Горизонту» на чолі з комісаром вала в Старому Надимі будиночків селища сучасні — їх пофарбували, склали, відремонтували; вони ж занесли залізом всі дахи будинків, провели ремонт траси. Усе це зробили хлопці...

Решта бійців упорували селище Югра. Вони монтували 72 будиночки, проклали транспортну трасу, проклали телефонний кабель. Тягли кабель через суцільне болото — тільки вигадки докладали фізики, щоб прокласти ці два кілометри кабелю за 10 відведених днів, а не за день! Сьогодні в селищі вже встановлено понад десять телефонів — зв'язок з бійцями «Горизонту». Тим вони будували (чотири спорудили), встановлювали стелажі, бетонували фундамент бази («Так наш п'ятий залишився незакінченим, не встигли до осені збудувати»). А шофери як жають на територію, на наш клатик...), посадили доріжки, розсадили клумби, квітники, розсадили у дворі, розсадили баржі, літаки з вольством. Часто доводилося працювати ночами. Сьогодні без них важко довести Надиму — так багато

«НАДО ЧТО-ТО ВАЖНОЕ, РЕБЯТА, В НАШЕЙ ЖИЗНИ СОВЕРШИТЬ...»

Повість про СБЗ «Горизонт», розказана
командиром і комісаром

женій для клубу фотолюбителей, у багатьох інших великих і малих справах, якими були наповнені трудові будні і короткі вільні хвилинки бійців «Горизонту».

І вони не раз згадуватимуть це холодне літо, низьке, вкрите хмарами непривітне небо («Приїхали —

ли зробити хлопці з «Горизонту», що освоїли за літо 320 тисяч карбованців капіталовкладень, а всього за роки десятої п'ятирічки — близько двох мільйонів карбованців.

— Питаєте, чи були у нас «сачки»? Попервах, але недовго, були такі, що працювали абияк. Наш «Комсомо-

ту Надимського міськкому комсомолу. Свято продовжувалося і в загоні — кращим бійцям вручили нагороди (а в «Горизонті», мабуть, не було бійців, не відзначених грошовими преміями, подяками по тресту чи іншими нагородами), відбувся концерт, посвята у бійці СБЗ і спортивні змагання (смію-

ворим з його ім'ям усю точку своїх ких с

«Г м'ятн Нади тії, і міськ істор воюв ду), кому наль рунн

Ч наго резу тій їть фак дан муз С міс

Повість про СБЗ «Горизонт» командиром і комісаром

жених для клубу фотолюбителей, у багатьох інших великих і малих справах, якими були наповнені трудові будні і короткі вільні хвилини бійців «Горизонту».

І вони не раз згадуватимуть це холодне літо, низьке, вкрите хмарами непривітне небо («Приїхали — сніг лежав, поверталися додому — сніг, грязюка, осінь»...), щедрю на гриби і ягоду тайгу — непоказну природу Півночі, яку, раз побачивши, неможливо забути. Згадуватимуть свою гарячу працю, в якій гартувався колектив «Горизонту», створювалися нові розділи його історії, нерозривно пов'язаної з історією Надима.

ли зробити х
зонту», що
320 тисяч ка
таловкладень,
роки десятої
близько двох
бованців.

— Питаєте
«сачки»? По
довго, були т
вали абияк. І
льський прож
чатав їх, та

Без них

Довелося 6

важко

Без них довелося б важко

і Надимові, і надимчанам, і трестові «Надимелектромережабуд», з яким закін уклали договір.

Улітку Надим стає справді студентським містом, сюди приїжджають тисячі студентів. Будівельні, ремонтні, вантажно-розвантажувальні роботи, впорядкування міста — все вміють студентські руки.

— Спершу було важко, дуже натомлювалися (багато хто не вмів як слід і лопату тримати). За місяць навчилися, стали справжніми будівельниками. Наступного року все вмітимуть робити...

Група бійців «Горизонту» на чолі з комісаром працювала в Старому Надимі. 20 будиночків селища стали як нові — їх пофарбували, заскрили, відремонтували студенти; вони ж заново вкрили залізом всі дахи у селищі, провели ремонт тепло-траси. Усе це зробили вісім чоловік...

Решта бійців упорядковували селище Югра. Відремонтували 72 будиночки, те-

скося дивитися лися. Дисципліною — це заслу слуга комісара командир Васил

Не роботи єдиною

були заповнені д ту». І зараз, зг перераховуючи мандир і коміса

знають і ме-
ті). Дуже до-
у формуванні
е і комсомо-
ізафу. І дис-
у нас зразко-
авжньому буд-
і, хлопці не

ся, стали справжніми буді-
вельниками. Наступного ро-
ку все вмітуть робити...

Група бійців «Горизонту»
на чолі з комісаром працю-
вала в Старому Надимі. 20
будиночків селища стали як
нові — їх пофарбували, за-
скрили, відремонтували сту-
денти; вони ж заново вкри-
ли залізом всі дахи у сели-
щі, провели ремонт тепло-
траси. Усе це зробили вісім
чоловік...

Решта бійців упорядкову-
вали селище Югра. Відре-
монтували 72 будиночки, те-
плотрасу, проклали телефон-
ний кабель. Тягли кабель че-
рез суцільне болото — і скі-
льки вигадки доклали май-
бутні фізики, щоб прокласти
ці два кілометри кабелю не
за 10 відведених днів, а всьо-
го за день! Сьогодні у сели-
щі вже встановлено перших
десять телефонів — завдяки
бійцям «Горизонту». А по-
тім вони будували склади
(чотири спорудили), робили
стелажі, бетонували подвір'я
базиса («Так наш п'ятачок і
залишився незакінченим —
не встигли до осінньої гря-
зюки. А шофери як в'їжд-
жають на територію, одразу
на наш клаптик...»), прокла-
дали доріжки, розбивали
клумби, квітники, розібрали
завали у дворі, розвантажували
баржі, літаки з продо-
вольством. Часто доводилося
працювати ночами. Справді,
без них важко довелося б
Надиму — так багато встиг-

скося дивитися —
лися. Дисципліна бу-
кою — це заслуга ш-
слуга комісара, —
командир Василь Ш

Не роботою ЄДИНОЮ

були заповнені дні «Горизонту». І зараз, згадуючи перераховуючи зроблене командир і комісар дивилися — скільки справ вклав у два їхні будзакони! Дали 10 концер-тів працівників тресту і селища, прочитали поезій, узяли найактивнішу участь у Малих Олімпіадах іграх у Надимі.

— Наша футбольна команда виступала і за трест і за команду Надимського зонального СБЗ. Перші матчі виграли, другу перемогу, але трестові одержали кубок — «за волю до перемоги».

Друга неділя серпня — День будівельників СБЗ. Він почався урочистою лінійкою, загальним маршем будзаконів. І в цей день, радісним моментом нагородження переможців соціалістичного змагання «Горизонт» завоював місце серед загонів І класу з СБЗ і почесно

«Горизонту»
и, збудували
гордість —
ра, любовно
оновими худо-
вства і пізніше
и лазня —
ська лазня! —
дарунок жите-
пам'ять, як
дентів з Хар-
сирситету.

про них на-
вся на Тюмен-
і тільки у збу-
дремонтованих
це — окрема
дитячому май-
ами, з гойдал-
женери зроби-
заявляли ма-
йському стен-
у Харкові, в
і не гірше»),
орії, споруд-

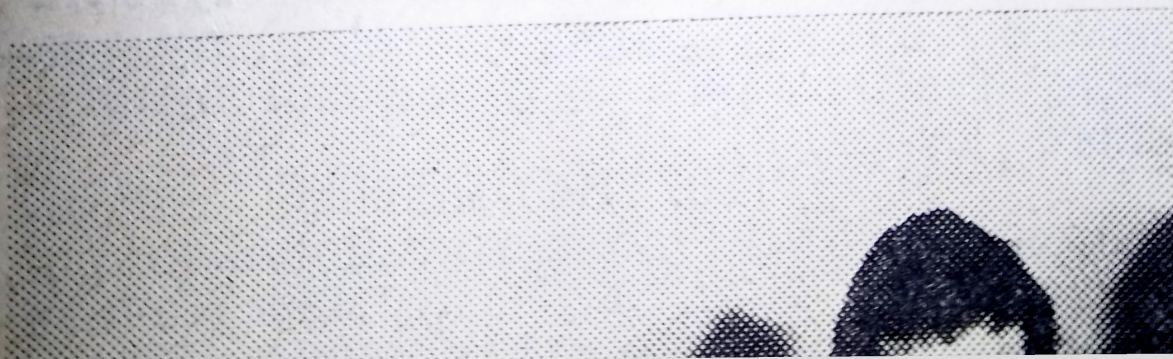
ЖИЗНИ СОВЕРШИ

БЗ «Горизонт», розказан комісаром

ли зробити хлопці з «Горизонту», що освоїли за літо 320 тисяч карбованців капіталовкладень, а всього за роки десятої п'ятирічки — близько двох мільйонів карбованців.

— Питаєте, чи були у нас «сачки»? Попервах, але недовго, були такі, що працювали абияк. Наш «Комсомольський прожектор» пропечатав їх, та й бійці стали

ту Надим
комсомолу.
валось і в
бійцям вру
в «Горизон
було бійці
грошовими
ками по т
нагородами
церт, посв
і спортивні
чись, кома
згадують п

ПОЛ, РЕДЖІА, ПОВЕРШИТЬ...»

», розказана

«Гори-
за літо
в капі-
ого за
ки —
ів кар-
и у нас
ле не-
працю-
мсомо-
пропе-
стали

ту Надимського міськкому
комсомолу. Свято продовжу-
валося і в загоні — кращим
бійцям вручили нагороди (а
в «Горизонті», мабуть, не
було бійців, не відзначених
грошовими преміями, подя-
ками по тресту чи іншими
нагородами), відбувся кон-
церт, посвята у бійці СБЗ
і спортивні змагання (смію-
чись, командир і комісар
згадують перетягування ка-

їм усе зроблене
точку самих се-
своїх гарячих
ких сердець.

«Горизонт» в
м'ятний Черво
Надимського мі-
тії, міськкому
міськвиконкому
історії наших С
воював таку ви-
ду), численні гр
кому комсомолу
нального штабу
рунки, подяки, і

Червоний п
нагороджено «Г
результатами ро-
тій п'ятирічці,
їть у партійном
факу, а невдов-
дано на вічне з
музей історії у

Сьогодні і ко-
місар, і всі бій-
ту» повернули
— лекції і семі-

вступного ро-
уть робити...
«Горизонту»
саром працю-
у Надимі. 20
ища стали як
арбували, за-
онтували сту-
заново вкри-
дахи у сели-
ремонт тепло-
зробили вісім

в упорядкову-
Югра. Відре-
будиночки, те-
мляли телефон-
гли кабель че-
олото — і скі-
доклали май-
щоб прокласти
три кабелю не
их днів, а всьо-
огодні у сели-
овлено перших
нів — завдяки
изонту». А по-
ували склади
удили), робили
ували подвір'я
аш п'ятачок і
закінченим —
о осінньої гря-
ери як в'їжд-
иторію, одразу
ик»...), прокла-
и, розбивали
ики, розібрали
і, розвантаж-
ітаки з продо-
сто доводилося
чами. Справді,
о довелося б
к багато встиг-

скося дивитися — виправи-
лися. Дисципліна була висо-
кою — це заслуга штабу, за-
слуга комісара, — вважає
командир Василь Шабатько.

Не роботою Єдиною

були заповнені дні «Горизон-
ту». І зараз, згадуючи літо,
перераховуючи зроблене, ко-
мандир і комісар дивуються
— скільки справ вклалося у
два їхні будзагонівські міся-
ці! Дали 10 концертів для
працівників тресту і жителів
селища, прочитали 10 лек-
цій, узяли найактивнішу
участь у Малих Олімпійсь-
ких іграх у Надимі.

— Наша футбольна коман-
да виступала і за трест, гра-
ла з командою Надимського
зонального СБЗ. Першу зу-
стріч виграли, другу програ-
ли, але трестові однаково да-
ли кубок — «за волю до пе-
ремоги».

Друга неділя серпня —
День будівельника, День
СБЗ. Він почався урочистою
лінійкою, загальним мітин-
гом будзагонів. І незабут-
нім, радісним моментом —
нагородження переможців
соціалістичного змагання.
«Горизонт» завоював перше
місце серед загонів Надимсь-
кого ЗСБЗ і почесну грамо-

ната: несподівано
фізично найслабш
могла «військова

Коли поверталися додому,

їх проводжали в
жителі. Ті, чиї
ремонтували бійці
ту»; ті, чиї діти пр
то в таборі-супутн
загоні і закоханим
дивилися на загальн
ленця Василя Івано
сю Шабатька); шоф
стільки разів прихо
допомогу студенти;
місто так старанно
шали на недільнику
працівники тресту
нові художники
харов, Саша Осипен
лодя Вдовиченко о
наочну агітацію тре
били вивіски на нов
дованих студентами
вих магазинах); шко
вої школи, над якою
ує трест (студенти
у вільний час столи
ти)...

І хлопці прощалис
димом як з рідним д
ного з них містом. І
просто працювали ту
ни зрослися душею з

— виправи-
на була висо-
уга штабу, за-
а, — вважає
ль Шабатько.

тою

дні «Горизон-
вгадуючи літо,
зроблене, ко-
сар дивуються
рав вклалося у
гонівські міся-
концертів для
есту і жителів
итали 10 лек-
найактивнішу
их Олімпійсь-
димі.

тбольна коман-
за трест, гра-
о Надимського
СЗ. Першу зу-
другу програ-
ві однаково да-
за волю до пе-

ля серпня —
льника, День
вся урочистою
гальним мітин-
в. І незабут-
моментом —

и переможців
о змагання.
воював перше
гонів Надимсь-
іочесну грамо-

ната: несподівано перемогли
фізично найслабші — допо-
могла «військова хитрість»).

Коли

поверталися

додому,

їх проводжали всі місцеві
жителі. Ті, чиї будиночки
ремонтували бійці «Горизон-
ту»; ті, чиї діти провели лі-
то в таборі-супутнику при
загоні і закоханими очима
дивилися на загального улюб-
ленця Василя Івановича (Ва-
сю Шабатька); шофери, яким
стільки разів приходили на
допомогу студенти; ті, чиє
місто так старанно прикра-
шали на недільнику фізики,
працівники тресту (це заго-
нові художники Ваня За-
харов, Саша Осипенко і Во-
лодя Вдовиченко оформили
наочну агітацію тресту, зро-
били вивіски на нових, збу-
дованих студентами овоче-
вих магазинах); школярі но-
вої школи, над якою шефст-
вує трест (студенти збирали
у вільний час столи і пар-
ти)...

І хлопці прощалися з На-
димом як з рідним для кож-
ного з них містом. Вони не
просто працювали тут — во-
ни зрослися душею з цим су-

льні — звичайне с
ке життя.

А бійцям «Горизо-
нуть» їхні численні д
залишилися на Півн
шуть їхні підшефні
кі» підлітки, що пр
загоні школу муж
людяності (СБЗ
клопотання про знят
чаків з обліку в мі
трудилися підшефні
вість, нарівні з усім
ми). Будзагонівське
кінчилося. Будзагонів
то залишилося з ни
рядком у біографії
зонту», у біографіях
рактерах усіх 44 й
ців. Вони вперше (на
хто вже працював у
СБЗ) відчули високі
своєї студентської р
це дав їм «Горизонт»

...Зрозуміло, чому
мандира і комісара т
повторні, такі прина
жен день їхнього буд
ського літа, чому так
но розповідають вон
всі деталі їхнього по
праці, чому на проха
звати кращих бійців
голос заявляють «
усіх!», чому так пиш
вони «Горизонтом».

— Наступного лі
знову в Надим, знову
ризонтом».

**Розповідь команд
місара записала
ГУЛІНА.**

ТА,

»

іськкому
родовжу-
кращим
ороди (а
уть, не
значених
, подя-
іншими
я кон-
ці СБЗ
і (смію-
комісар
ння ка-

ворим і прекрасним краєм,
з його людьми, залишивши
їм усе зроблене і ще — час-
точку самих себе, часточку
своїх гарячих комсомольсь-
ких сердець.

«Горизонт» віз додому па-
м'ятний Червоний прапор
Надимського міськкому пар-
тії, міськкому комсомолу і
міськвиконкому (вперше в
історії наших СБЗ загін за-
воював таку високу нагоро-
ду), численні грамоти міськ-
кому комсомолу, тресту, зо-
нального штабу, цінні пода-
рунки, подяки, премії.

Червоний прапор, яким
нагороджено «Горизонт» за
результатами роботи в деся-
тій п'ятирічці, сьогодні сто-
їть у партійному бюро фіз-
факу, а невдовзі буде пере-
дано на вічне зберігання в
музей історії університету.

Сьогодні і командир, і ко-
місар, і всі бійці «Горизон-
ту» повернулися до занять
— лекції і семінари, контро-

о перемогли
ші — допо-
а хитрість»).

ся

всі місцеві
і будиночки
йці «Горизон-
и провели лі-
путнику при-
ними очима
ального улюб-
вановича (Ва-
шофери, яким
приходили на
нти; ті, чис-
анно прикра-
ьнику фізики,
есту (це заго-
ки Ваня За-
сипенко і Во-
ко оформили
ю тресту, зро-
на нових, збу-
нтами овоче-
); школярі но-
і якою шефст-
денти збирали
столи і пар-

ощалися з На-
дним для кож-
стом. Вони не
али тут — во-
шею з цим су-

льні — звичайне студентсь-
ке життя.

А бійцям «Горизонту» пи-
шуть їхні численні друзі, що
залишилися на Півночі, пи-
шуть їхні підшефні — «важ-
кі» підлітки, що пройшли в
загоні школу мужності і
людяності (СБЗ порушує
клопотання про зняття хлоп-
чаків з обліку в міліції —
трудилися підшефні на со-
вість, нарівні з усіма бійця-
ми). Будзагонівське літо за-
кінчилося. Будзагонівське лі-
то залишилося з ними —
рядком у біографії «Гори-
зонту», у біографіях і ха-
рактерах усіх 44 його бій-
ців. Вони вперше (навіть ті,
хто вже працював у складі
СБЗ) відчули високий смисл
своєї студентської роботи—
це дав їм «Горизонт».

...Зрозуміло, чому для ко-
мандира і комісара такі не-
повторні, такі принадні ко-
жен день їхнього будзагонів-
ського літа, чому так доклад-
но розповідають вони про
всі деталі їхнього побуту і
праці, чому на прохання на-
звати кращих бійців в один
голос заявляють «Пишіть
усіх!», чому так пишються
вони «Горизонтом».

— Наступного літа —
знову в Надим, знову з «Го-
ризонтом».

**Розповідь командира і ко-
місара записала Т. МИ-
ГУЛІНА.**